

HAWARA TAZE

Ramyarî Rewşenbîrî Gişîye

Kombenda Kawa Bo Çanda Kurdî Dêrdixe

Çavdêrê Gişî

Selah Bedredîn

Desteka nivîseran

Dr. Birahîm Mehmûd

Dr. Mihemed Ezîz Zaza

Ebdilxaliq Sersam

Aryan Birahîm

Vedan Adem

Ferde Cemîl Paşa

Naverok

71	<i>Selah Bedredîn</i>	Helgira Morên Xweyîbûn
70	<i>Sedat YURTDAS</i>	Wêje jîyan e...
68	<i>Vedan Adem</i>	Li Dihoka Azad Navê ..
66	<i>Dr. Birahîm Mehmûd</i>	Rola Hawar
63	<i>Vedan Adem</i>	NÛXWAZIYA SIYASÎ
BI NÊRÎNEKE KURDÎ

Derhênana Qap

Mihemed Qadir

Derhênana Hunerî

Îsam Hecî Tahir

Hewlêr - Şoreş - Cada Selahedîn

Tel. 2240441 - 2242843

binkeykawa@hevgirtin.net

www.hevgirtin.net

Helgira Morên Xwîbûn

JINEK BERZ Û BI RÛMET

Nazime Cemîl Paşa bermahiya tûxmekî welatparêzî navdare di malbatekî xebatgerde

perwerde bûye apê wê Qedrî Cemîl Paşa yekjiwanbû û biwanre derdên xerîbiyê derbaskiriye piştî penaberiya bidarê zorê û dûrkirin jimal û senteneta bav û kalan ewê gelek serpêhatiyên tal biçavêserêxwe dîtîn herweha di zaroktiya xwede xebata – xwîbûn – jibîrnake jibo doza Kûrdistan û mafên carenûs

Nazimexan malû milkê malbatê li Amed kû rijêmê Atatûrk destdanîser jibêrkiribû herweha gûnd û erdê malbatê li binxetêji kû rijêmê Beis destdanîser gelek libalawê nebû lê tistekîdinî giranbiha jibîrawê neçû ewjî Morên – Xweyîbûn – bûn biryarawê ewbû kû wan biparêze û bi dehên salan hilgire û veşêre heyani nekeve destên (Jendirma û Mebahis û Mekteb tanî û Derek û hemî hêzên Ewlekariyê) li Sûriyê

Parastina – Moran – bixwe divan hemî salande li jêr sîbera rijêmên şofînî û neyar bixwe karekî hesan nîne dikarê bibe wek romanek yanjî wek destanekî dagirtî ji rûmet û jinxasî û welatparêzî Nazime bivîkarî navêxwe xiste Lîsta Qehremanên Gelême ewjî jêre pîrozbe herweha divê em rola keça malbatê – Ferde Cemîl Paşa – jibîrnekin kû dabû ser riya pirs û geran û bidestxistina Moran sipas û aferîn ji bo Ferdexan

Selah Bedredin

Wêje jîyan e...

Sedat YURTDAS
(Serokê Komeleya Nivîskarên Kurd)

Dûwemîn Rojên Wêjeyî yê Amedê, bi dirûsmeya sernivîs ê di navbera 30 Mijdar/Sermawez/Çiriya paşin -05 Berfanbar/Kanûn 2004'an destpêkir û bidawî bû.

Belê, ji bo ez bala xwendevên bikşînim ser pirsgirêken me yê navên mehan, min hersê navên ku têne bikar anîn bi hev re nivisîn.

Di heman demê de, di 2-3 Berfanbarê de jî Konferansa Zimanê Kurdî lidarket. Rojên Wêjeyê ji herkesî re vekirî bû, lê "Konferans" bi tenê bi beşdarbûyîna şandeyan ve lidarket.

Di dawîya Konferansê, bi tevî destnîşanên beşdarên ve daxûyanîyek jî li çapemenîyê hate belav kirin. Di daxûyanî de; li ser kevnare bûyîna zimanê Kurdî hate sekinîn. Dabeşkirina zaravayan ji zanyarên Kurdî re hate hiştin. Hînkirina zimên ya ji bo zarokan hate pêşniyar kirin. Ji zimanê Kurdî re azadî û wekhevî hate xwestin û heman demê de banga fermî bûyîna zimanê dûwemîn; azadbûyîna weşana radyo û televîzyonê û xwestina zimanê perwerdehîyê hate aşkere kirin. Ji sazî û rêxistinên jî fermî kirina zimên hate xwestin. Ji bo pêşketina zimanê Kurdî jî pêdivîya aşî û aramîyê careke din hate destnîşan kirin.

rin.

Bi rastî jî, Konferansa zimanê Kurdî, mîna gelek mêvanên birêz, di axaftinên xwe de anîbûn ser zimên, lidarketin a wê ya li "dilê welêt" tişteke gelek xweş, hêja, serkeftî û hêvîbar bû. Ji bo me gelek mîna xewnekê bû. Xewnekê dûwemîn. Xewna ku me teva bi hev re (di)jîya.

Ez hêvî dikim, -mîna ku beşdarên Konferansê peywîrek da ser heft kesên nûnerên bijartî- ew ê ji bo salek din peywendî yê xwe bi hemû kes û sazîyên pisporên zimên re daynin û di Konferansên pêşin de wê pirsgirêkên heyî, bi qasî ku zanyarî ya zimên û îradeya beşdarên dest dide wê ji bo çareserkirana wan pêniyarên di cih de di salên pêşte karibe bike bike biryar. Biryarên bi cih hatî!

"Di bername ya Rojên Wêjeyî de yê de, ji hemû ziman û çandên Rojhelata Navîn û ji Kafkaskayê û ji gelek deverên dinê, zimanzan, kurdolog, dîroknas, wêjenas, romannûs, çîroknûs û helbestvan hatibûn.

Ji Zankoya Wîyana yê Prof Celîl Celîl, jî Moskowa'yê Azîzê Cewo Memoyan, ji Enstîtuya S.Petersburg ê Prof Dr. Zera Êsîf, Prof Dr Ordîxanê Celîl,

Prof. Dr Îraîda Anatolîevna Smîrnova, ji Parîsê Prof. Dr. Joyce Blau û Rafî Kebapciyan, Ji Swêdê Prof. Dr Karîna Cîhanî, Firat Cewerî, Malmîsanij, ji Kanada yê Prof. Dr. Amir Hasanpour, Ji Holandê Prof. Martin Van Bruinessen, Ji Îranê Dr. Elî Roxzadî; Ji Başûrê Kurdistanê Prof Dr Mistefa Resûl, ji Enstîtuya Kurdî ya Stenbolê şefîk Beyaz, ji Navenda Pan a Kurd Mistefa Reîd, Yunis Behram û Sitêya Hêvî Berwarî û ji Tirkîyê jî; Serokê Wêjenasên Tirkîyê Gökhan Cengizhan, Ji Rêvebirên Pen a Tirkîyê Halil şbrahim Özcan, Haydar Ergülen, Migirdiç Margosyan. Gelek kesên bi esil û bi helwesta xwe ve Kurd lê bi zimanê xwe ve wêjenasên Tirkî, helbestvanên mîna Yılmaz Odabaşı, Muzaffer Kale, Adnan Saticı, Kemal Varol, Hicri şzğören; Ji Sûrî Lokman Dêrikî şew jî mîna me yê jorin bi gotina Munzer Masrî xwedîyê du dêyan zimanê Kurdî û Erebi bû- Ferrec Bayraktar, ji Yekîtîya Nivîskarên Duhok ê Dr.Arif Hîto, Ismet Muhammed Bedel, Ebdulwehab Xalid, Hesen Hecî Cemanî, ji Silêmanîyê Cewher Kurmanc û Ebubekir Xoşnav, ji Kurdistana Îranê şemzdîn û şerko Cîhanî; Ji me û zimanê xwe jî Rênas Jîyan, Kawa Nemir, Serkeft Botan, Dilawer Zeraq, Sîdar Jîr û Lal Laleş û li gelek kesên dinên hêja beşdar bûn.

Belê, belê... Di pêy gelek salên dirêj, salên şer, salên tirs û mirinê xof û talanan şûnde, ev çalakî ji bo bajêr, ji bo gelê bajêr û ji bo herême mîna bêhn gir-tineke bi aramî bû. Bawer dikim wê ban-

dora xwe hîn gelek wextên dirêj nîşan bide. Wê ew çalakî bibe sedema zêdebûyîna gelek nivîshezan; bibe sebebê nivisandina gelek riste, çîrok û vegotinan. Bajar vê carê dengê xwe yê dîrokî, dengê xwe yê însanî, bi helbestan, bi çîrokan, bi romanen, bi vegotinan; bi hûnerî bilind kir û nasnameya xwe ya çandî careke din bi xurtî li dost û ne dostan da nîşan.

Dengên ku, li çar alî Amedê ji gelek ziman û çandan bilind bûn, li dora Bedenên Amedê tevî dengên wendayî, tevî dengên veşartî, tevî dengên jibîrbûyî, tevî dengên nû hildayî ve mîna koroyek pirdeng-pirreng ji nû ve vejîya.

Di heman demê de, me bi wêjenasên ji Tirkîyê hatibûn, bi wan re têkilîyên gelek bi ast, xweş û germ danîn. Ji ber vê yekê 2005 hevî dikim wê bibe heyf-girtina sed salê li me bi neheqî buhurî. Li gor gotina wan, wê di navbera 2005an de di çalakî yê xwe yê li rojavayê Tirkîyê de, me jî, hevalên me yê helbestvan, çîroknûs, romannûs, nivîskar û rojnamevan vexwînin bo ku bi zimanê xwe ve beşdar bibin.

Beyî xwe, zimanê xwe, reng û şeweya xwe vegûherînin wê xwe bigihînin girseyan, wê xwe bigihînin wêjehezan.

Aşkereye ku wêjeya Kurdî ya Bakur, mîna pêleke ji bin erdê ve hêdî hêdî tê hiltê; xwe dide der. Bivê-nevê wê biherike. Wê cihê xwe yê bi rûmet, di nava çand û huner a dinê de zû-dereng bigire.

19 Berfanbar 2004 syurtdas@yahoo.com

Li Dihoka Azad Navê Bedirxaniyan Bilind dibe

Vedan Adem

Mala Barzan ya ku navê wê di fe-rehtirîn dergeh de derbasî dîroka gelê kurd û kurdistanê, nexasime ji dawiya çerxê nozdê û heya evro berdewam maye di qada xebat û têkoşîna gelê kurdistanê ji bi destveanîna mafên rewşa û çarenivîsê gelê kurd û herdem bûye pêşeng û serkêşê vê xebatê û Piştî riz-garkirina bitirîya qad û gelê herêma kurdistanê Îraqê, wek wefadarî û rêzgirtin bo wan binemal û kesên jiyana xwe terx-ankirbûn di rêka têkoşîn û xebatê bo az-adiya gelê kurdistanê, ku eve jî yeke ji resentirîn dab û nerîtên gelê kurde û ya zor zelale di vê binemalê de (binemala Barzan), lewma û li gor şîret rênmayên serok Mesûd Barzanî hukmeta herêma kurdistanê dest bi cihanîna pirojê rêz-girtina binemala Bedirxan Paşa, ku ev bi-nemal bi tevaya endamên xweve rolekî berçav û mezin di xebata siysî û rewşenbîrî ya gelê kurdistanê de heye, lewma û di roja bîrhatina sedsaliya roj-

namevaniya kurdî de (22 -4 - 1998), ku berî sedsalan ji vê rojê ve yekemîn roj-nama kurdî (Rojnama Kurdistan) li paytextê welatê Misrê, Qahîrê, bi dest û zendên hêja Miqdad Bedirxan Paşa derketibû, li vê rojê berê binyatê pirojê avakirina pertûkxaneke mezin û hevçerx binavê Pertûkxana Bedirxaniya li bajarê Dihokê hate danan bidestê xanim (Sînem Xan)ê ve, ku neviya Bedirxan Paşa yê mezine.

Avahiyê Pertûkxanê bi destê rêzdar Nêçîrvan Barzanî ve hate vekirin bi am-adebûna Sînem Xan û hijmareke zora mezin ji rewşenbîr û berpirsên partî û hukmetê ve .

Îro pertûkxana Bedirxaniya li bajarê Dihokê navê vê binemalê bilind hembêz dikê û mifayekî mezin li jêr sîbera vî navî pêşkêşî xelkê kurdistanê dikê.

Pertûkxane jî ji sê qata û van pişkan pêk tê :

1 - PişkaMûzîqê : dih kes bihev

karin guhê xwe bidin stiran û mûzqê, her kes li dûv daxwaza xwe.

2 - Hola Enfalan : pêktê ji hijmareke mezina kursîkan, televzyonek mezin, hijmareke mezin ji dikyomentên li dor kiryarê Enfalan, yên ku dijminê gelê kurdistanê bi serê xelkê tena û sivîl yên kurdistanê anye, her wesa jî hijmareke mezin ji wêneyên şehîdên Enfalan.

3 - Pişka Kovar û Rojnaman: ev pişk bêtirîya kovar û rojnamên li Kurdistanê û Îraqê û hîdekên deverê bi xweve digrê, zêdebarî erşîvekî zengîn di vî warî de.

4 - Pişka Bergvaniyê: li vê pişkê karmendên Pertûkxanê bi kiryara bergkirina Pertûkan bi şeweyekî ciwan û qeşeng .

5 -Hola Zarokan: li vê pişkê cihekî taybet ji bo zarokan hatiye dirust kirin û hijmareke zor ji Pertûk, Kovar, wêne, reng û Pênûs li berdestê zarokane, her

wesa jî mamosta hene ji bo çîrok gotinê û rojane nêzîkî (200 - 250) zarok dibin mihvanê vê pişkê.

6 -Pertûkxane: ev pişk jî bi hezarên Pertûkan, yên heme cor hambêz dikê bo rewşenbîr û xwendevanan.

7 -Hola xwendinê: 60 mihvanê Pertûkxana Bedirxaniya karin li vê pişkê bixwênin û li bere holeke dîtir bê girêdan li gel vê pişkê da ku têra mihvanên Pertûkxanê bikê nexasime şagirdên Zanîngehê.

8 -Kafîtirya: ev pişk hatiye dirust kirin ji bo bihinvedan û xwarin û vexwarinên sivk ji mihvanên Pertûkxanê, çimkî Pertûkxane ya vekirî ye ji demjimêr Heştê sipêdê heya şeşê êvarê.

Her wesa Pertûkxanê baxçeyekî berfireh û şanoyek ji bo gêrana kor û simînanan.

Rola Hawar

Dr birahîm Mehmûd

Bi derketina Kovara Hawar a nû em pêwîst dibînîn, di gotarekê de (her çend bi kurtî be jî)

giringî û rola HAWAR a Mîr Celadet Bedirxan, ku di destpêka salên 30 ê de li sedsala buhirî de derdiket, diyar bikin

Bêgoman, heger mirov li ser kovara HAWAR ê bi axive û lê bikole, nabê mirov, xwediyê wê, herçend bi kurtî be jî, nede nasîn; Mîr C.Alî Bedirxan yek ji neviyên Mîrê Cizîra Botan (Rola vê Malbatê û Mîrniînê di dîroka Kurdistanê de pir dirêj û giring bû, emê hewil bidin di hejmarên dahatû de li ser rawestin û şirove bikin) ê herî çalak bû; ew di dîroka me de wek Nivîskar, zimanzan û Rojnamevanekî leheng û jêhatî tê nas kirin ê. Lê rola wî a herî mezin û keda wî a ku tucarî nayê jibîr kirinê, di warê ziman de bû. Hêjayî gotinê ye, ku C. Bedirxan jibîlî zimanê zikmakî ê dayikê, bi çend zimanên din jî dizanî, mîna Tirkî, Erebî, Ferensî, Inglîzî, Yûnanî, Farsiî û Elemanî. Wî bi berpirsiyariyeke neteweyî bilind, hemû zanebûn û ezmûna

xwe xistbû xizmeta ziman û çanda kurdî; ew bû damezirvanê tîpên Latînî di zimanê me de, her weha wî bi şêweyekî zanistî bingeha rêzimanî ji me re danî. Lewra em dikarin bêjin, ku HAWAR ji wî re bû meydana derxistina berhemên xwe û ezmûna yekemîn ji bo piştewanî û îsbatkirina ramana xwe a sereke:“ Yekîtiya Neteweyî ji yekîtiya ziman destpêdike; û yekîtiya ziman ji yekîtiya herfan (pîtan) destpêdike

Li dayikbûna HAWAR ê:

Wek tê zanîn Celadet Bedirxan hîn di xortaniya xwe de, bîra giringiya zimanê nivîskî û yekgirtû ji bo doza serxwebûn û azadiya Kurdistan dibir; gera wî li Europa, nasîna ziman, kultur û çandên cuda cuda, nemaze piştî xwendina li Elemaniya, ev bîr û bawer li ba wî xwirtir bû û bich anîna wan jê re bû armance yekemîn; û li hêviya keyslêhatin û firsendê mabû; ew firsend li paytexta Sûriyê, şamê di dema hukmê Ferensiyana de bi dest ketibû!!HAWAR bû rêyalîtê û hejmarê yekemîn di 15 ê Gulana 1932 an

de hate weşan; bi weşana Kovara HAWAR ê rûpeleke nû di dîroka roj-namegeriya kurdî de hate vekirinê û gaweke pir giring û mêrane di dîroka peyva kurdî a nivîskî de hate avêtin; yekem car bû, ku weşaneke kurdî bi herdû tîpên latînî û erebî tê belavkirin ê; herweha yekem car bû ku hewildaneke ceddî ji bo nêzîkbûna herdû zaravên sereke di zimanê kurdî de, hate kirin

Di hejmarê pêşîn de, sernivîsarê HAWAR ê armanc, şeweyî xebat û nivîsandina wê eşkira kiribû; emê bi kurtî wan di van xalên jêrîn de bînin ser kaxezê:

1- Cî bi cîkirina Alêfbaya Latînî di zimanê kurdî de, û belavkirina wê di nav kurdan de.

2- Lêkolîn li ser dîroka zimanê kurdî, berhevkirin û belavkirina belge-nameyên zimanzanê >û xebat ji bo nêzîkkirina herdû zaravên kurdî ên sereke.

3- Komkirin û belavkirina berhemên edebiyata kurdî a devkî û parastina wan ji wendakirinê.

4- Danehev, rêxistina û belavkirina berhemên kilasîkên kurdî; û nasandina Hozanvanên navdar ên gelê kurd bi xwendevanan.

5- Nasandina kurdan bi erdnîgariya (Cografiya) welatê wan û samanên (dewlemendiya) wê.

6- Diyarkirina rola zanist û zanebûnê di pêşvebirina civakê de.

Bêgoman heger mirov bi hûrî li ser hemû hejmarên HAWAR ê (bi giştî 57

hejmar der çûn, a herî dawî di 15 ê tîrmeha sala 1943 an de derketibû; ji wan 23 ê hejmarên pêşî bi herdû alêfbayan bûn, ji wê bi şûn ve xwirû bi tîpên latînî bû) raweste, wê baş bibêne, ku Berpîrsên wê armanc û ramanên xwe tanî radeyeke mezin li ser rûpelên weşanê bi ch anîbûn, nemaze di warê ziman de; ji ber piştî bi karanîna alyefbaya latînî, zaravê kurmançiya jorîn bi pêşve çû û berhemên nivîskarên mezin ketin ber destên xwendevanan. Isbata vê yekê: Piştê derçûna HAWAR ê bi salekê, di hejmarê 20 an de sernivîsarek bi navnîşana „ Heybîneke Yeksalî „ hatiye weşan û tê de hatiye gotin: „ Belê, Hawar, ev zaroka yeksalî di jiyîna milletê me de, heyineke welê ye ko hîmê zmanê me daniye. Êdî zmanê me ne tenê zmanê axaftinê ye, bûye zmanê nivîsandinê jî. Ji milê din, vê zaroka hanî ji me re ev herf anîne û pê nivîsandina zimanê me gelekî hêsan bûye û her dengê zmanê me yek bi yek weke xwe, li ser kaxezê hate sekandin.

Digel belavkirin û fêrkirina alêfbayê de jî, C. Bedirxan û HAWAR bayex û cihekî mezin didane Rêzimana Kurmançiya jorîn (zaravê bakur); bi zanebûn û hostayetî hîmên giramer û qaîdeyên zimanê nivîskî cî bi cî kirin; em bê tirs dikarên bêjin, ku wan kevirên bingehîn ji bo avakirin û pêşvebirina Rêziman û rastnivîsa zaravê kurmançiya jorîn danî. Ji bilî pîrsa Alêfbayê û rêziman, hawar cihekî fereh û guhdaneke bê hempa dida Edebiyata Kurdî û berhemên kilasîkên Kurdan bi giştî, ê kurmançiya Jor û jêr; nemaza di her 23 ê hejmarên

pêşîn de; bi sedan destan, çîrok, stran, helbest, serpêhatî, lêkolîn û nivîsarên bi nirx ên kilasîkên kurdan di hatina weşandin. Wek tê xwiyan Kovara HAWAR bû bû meydana berhevkirina berhemên cuda û bi zaravên Kurmancê ên sereke; herwise bû bû cihê gift û go û gengeşê di navbera zana, hişmend û nivîskarên wê serdemê de, li ser avakirina zimanekî nivîskî yekgirtû de, lê mixabin bi hoyê gelek pirsên siyasî, û aborî ev pirsê giring di jiyana gelê me de

hîn jî ne hatiye çareserkirinê; Ji ber wê vêgavê pirseke giring tê meydanê: Gelo, ma lê ne hêjaye, ku em îro bi ceddî û çalakî li ser vê pirsê giring rawestin û ji nûve vejênin; nemaze di dema hazir de gelk şertên çareserkirina wê li ber destin, bi taybetî li başûrê Kurdistanê

Ez hêvîdarim, ku Hawar a nû di vî warî de bi rola xwe rabe xwendevan û pisporên me

NÛXWAZIYA SIYASÎ BI NÊRÎNEKE KURDÎ

Vedan Adem

Dergeh:

Di çarêka dewiya sedsaliya bûrî de, û bi awayek berçav di çarçûvê hevpeyvîn û gengeşan de, li dor guhorînên hizrî û binyatgerî yên bingehîn, li hemî terzên hevbendiyên civakî berfireh bûn, û li dor peyde bûna têgeh û hizrên nû, nemaze li deh salên dewiyê û mişebûna dijwariyê digel hatina cîhanê bo nav sedsaliyeka nû û hizar saliyeka nû û ew yeka digel de hatî ji berzbûn û mezin bûna rolê, cîhangêriyê bo bijandina van têgeh û zaravan, ji van têgehên nu yên gengeşên hizrî û siyasî bi awayek serekî û bi têr û teselî, li ser hatîne kirin têgeh yan zaravê nûkirin yan nûxwaziya siyasî. Wateya nûxwaziya siyasî çîye?

Bêguman û berî biçîne di nav vî babetî de pêtiyê amajê bi hindê bikin ku pîrosêsa cuda kirinê di nav bera tiştê nû û yê kevin di siyasî de her weku di her biyavekî de çî yê teknîkî yan felsefî bi pîla yê girêday helwystê mirovî ye ji pêvajoya hizrî û huşyariyê û çendeyetiya

mifa wergirtinê û di dûvre bihaiyê berhemê ebistmolocî û matiryalê ew biyave pêşkêş di ke.

Ya xuyaye ku pîrosêsa nûkirina siyasî di hemî biyavan de nemaze di siyasî de bi awayek taybetî girêdayî pîrosêsa xweserya hizrî û serweriya wî ye, eve jî ji hindê di hêt ku aqil xwedênê berhemê ebistmolocî û matiryale û jê berpirse, û dema nûxwazî bi vî awayî li aqilî dinerê wesa di bîne ku yê belav ker û ber fireh kere, giringî nadê her hêzeka ne ya lujîkî û piraktîkî ji ber hindê jî ku bizavê ji bo pêşve birin û bi aşkerane jîyanê li cîhanê di ket biriya pêkola kontîrol kirina wê (an ku cîhanê) bi teknîkên xwe yên piraktîkî ve û her wesa kontîrol kirina civakî bi riya rêkxistina xwe li ser binyatên lujîk û rêbazî yên zanistî û di pêngava xwe ya yê serekî de li gor nerîna nûxwaziyê aqil li ser binyatê hembêz kirina timama yasayên babetî yên cîhanî di hête avakirin û bi wî rengî van yasaya werdigirê ku pê berhev bê

da karî ji bo pêşvebirina wê bikê û derbirînê ji baweriya xwe dikê, ku heta bi gihê armançekê pêdiviye li riya vekolînên ji rast û kiriya bo jîwarî bi cî û dûpat bikê ku ne bi tenê cîhan di têgħa xwe de karibê werarkirin û başkirin belku paşeroja wê jî bi vî rengî ew ber bi mandalkirin û ne hêlana hemû têgehên xerîzî û xweristî yê mirovî diçê ji bilî ewên girêdeyî bi azadiyê ve.

Anku me jî li gor têgehiştina nûxiwaziyê ji hindê re di rawestê ku serederî digel bê kirin weku gewher belku wesa sere derî pêre tê kirin weku amîrek xwedan şiyânên kontirol kirina alavên dî, ku bizavê ji bona peydakirina jiyaneke baştir û şadtir di ket da nûxwaziyaya siyasî xwe bi bîrê rêkeke teknîkî ji bo xizmet kirina jiyana şad û azadiya kesokî di wergrtina hizr û bîran de û hemî têgehê xweristî yê mirovayeti mandal dikê ji bilî ewên girêday azadiya kesokî di rehîndiya xwe ya komelî de bi taybetî. Ew berev vê çendê di çê bi riyaaqildarî ya pile dar û werar kirî ya cîhana civakî û mişt xane kirin li ser sîstemê dezgeh kirinê li civakî weku debîn kirinek bi ser bestyeka mezintir, ev jî wergeryaneke li ser têgehên felsefî û siyasîyên kevin û yê wê li dor hev goncandinê di nav bera siruştê kesî û siruştê sîstemê guhorîna deshelatderiyê bo teknîkê li gor dîtina nûxwaziyê an ku bo hijandina rolê felsefê di nav wê teknîkê de û ev yekeye ya (Cêms Bronham) di pertûka xwe de (çerxê rekxeran) piştî şerê cîhanî yê diwê dûpat kirî, ku bûye destpêka rast û aşkera ya hevrikiyê di navbera zanistê siyasî û felsefa siyasî (Bironham) hizir di kê ku serdemê nûke (mawê hevrikiyê û şerê sar) bi tenê qonaxeke veguhestinê

ye di navbera du terzên civakan, û radigehênê ku sosiyalizim li dûv sermayedariyê nahê û civakê kargêrî dê li dûv sermayederiyê hêt. Berî bi dawî hatina vê niv sedsalê, aborê nû dê di aloziya xwe ya hevdem de pêtivî bi destkeka kargêran hebê ji bo rêkxistin û çavdêriya karî û werara mirovatî jî ev yeke çespanî ye, xiwandina (Cêms bironham) jî rastgoya xwe wergirtî ye beramber xwandina markis ku bizava dawiyê bû di dîroka mirovanî ji bo vejandina felsefa siyasî û dirêjî pêden bû ji bo bizavên berê ji bizava Eflaton bo danana Komara nimûneyî ya xwe li (Seratosiya) li salên (427 B.Z. - 347 B.Z.) her wesa ne şiyana markisîzmê dûpatkirin ji bo bi cih înanana suzên xwe û paşî jî keftina wê ya dewiyê di nav bera salên (1989 - 1991) Z. û ji nav birina şiyânên hindê bo rabûna felsefa siyasî careka dî û bi çî regekî ji alê çepê siyasî, her wesa ji alê rast girê siyasî jî ve bi egerê serkeftina aydiyolociya yê lebiral li gelek cihên cîhanê ku di dîtina xwe de bo civakî kes di kin pîverê yekane ji bo bandorên siyasî li ser, bi hindê jî rê li bizavên rastgiran digirê ji bo vejandina felsefa siyasî ji alê xwe ve, vê yekê jî boçûna hizirî ya mirovayetiye çî rast çî çep palde hindê ku dest ji têgehên felsefî bo serbestiyê berdê û giringiyê bidê têgehên tedewilî û îcray yê azadiyê û eve ye ya daxwazkrên boçûnên berê di siyasetê derbirînê jê kirîne, destpêke ji Rîmon aron û Hena arindê û heta Dubirê û Foko, di zincîreka kiriya li xwe zivirînê, anku her mirovekî serbestiyeka timam heye ji bo helbijartina hizrên xwe û avakirina baweriyê xwe li gor wî mifayê jê di hête wergirtin û bi wî rengê guncay digel û bi

mercekî ku helbijartinên wî hev dij nebin digel serbestî û helbijartinên kesên dî çî weku kes yan kom. Li pey vê yekê siyaseta nû ber bi hindê çû ku ne mînê felsefe yan ayiyolociye da bi bîte bi tenê teknîkek bo xizmet kirina azadiya kesokî di rehendê civakî de.

Anku bi gotinek hûr tir da bi bîte zanistekê dijîtal û bîrkarî (hijmarî) yê hîr li ser binyatê hizra zanistî li şûna hizra felsefî eve jî xaleka guhorînê ya giringe di karwanê pirosêsa werara hizra mirovî de bi awayekî giştî ne bi tenê ya siyasî, anku zanist cihên felsefa kilasîk dagîr kê û kontrol kê, li vêrê em di bînin ku pirosêsa nûkirina siyasî pêdvî bi pirosêsa nûkirina zanistî û teknolocya yê di hemî biyavên civakî de weku mercekê serekî giringiyeka zêde werdigirê di riya werar û pêşve çûna civakî de, her wesa wê hizrê ne kê ku şîyanên bi cih înana nûkirina siyasî weku pirosêseka werarê ya bê dawî li biyavê berçav pirosêseka sanahî û asane nemaze di biyavên bi cih înana wê de, li pey mercehiyeta wê ya rûj ava nemaze dest nîşan kirinên (Maks Fîper) ku pirosêseka veguhastinê ye ji xwe bestina destheltdariyê bi mercehiyeteka kilasîk li ser binyatê pîroziya demê borî û keleporî ber bi mercehiyeteka zanistî ya ferhengî.

Anku veguhastina wê ji şerhiyeta kilasîk ber bi şerhiyeta nû yan kar ber bi nûkirina şerhiyeta kilasîk nemaze di civakên kilasîk de. Eve jî armanceke û gelek asteng di kevîne di rê de ji ber peywendiya wê ya kevîne bi hemî guhorînên binyatgerî yê civakî (civakî - rewşenbîrî - siyasî - aborî) û li dor vê çendê nûxwaziya siyasî ku bizava nûkirina binyatê civakî yê siyasî dikê

bi rengekî taybet ji ber ku ew çarçûvê giştî yê hemî binyatên dî yê civakî ye, pêtivî ye bo demekî dirêj hemî wan binyatên civak li ser dihête avakirin li berçav werbigirê. Eve digel wergirtina rastiya nûxwaziya siyasî ku ew encamê tevaya pirosêsen guhorînê û werara civakî ye li ser hemî astekî, û ew bizavê dikê ji bo nehêlana hemî boçûnên kevîne li dor çewaniya peywendiyên di nav bera destheltdariyê û kesî de li civakî. li vêrê nûxwaziya civakî di bê fakterekî babetî û encamê lojîkî yê rast yê pirosêsen nûkirina berfireh. Bi riya dûvçûna dîrokî, û werara pirosêsa nûkirina siyasî li rojava de gihine wî encamî ku zêdebarî ber sîngirtina wî bo boçûnên kilasîk belê biyavê berfireh hebû bo hemî biniyê û hêzên kevîne û yê nû û daxwaz kerên nûkirinê wî demî derbirîn ji vê hizirê kirin demê dexiwaza têgeha serxwebûnê di biyavê siyasî de kirîn ji hemî biyavên dî nexasime biyavê olî ew jî bi egerê wê hevbendiya bi hêz têkçûy û piraniya caran de di nav bera siyaseta û olî de ev hevbendiye jî pitir rûn bo di hevbendiya mîrî û papay de û dupat di kir ku dest helata dîni liser est helata siyasî bi awayekê êk rast yan ne êk rast ya xuya ye û bi egerê vê çendê jî hevrikiyeka berdewam di nav bera herdu dest helat deran de peyde di bo vêjî dexiwaz kerên nu kirinê yê rojava pal ve den vê hevrikiyê û nîşanên wê dest nîşan bi kin bi riya hevberkirinê di nav bera dewletê bi têgeha kilasîk û dewletê bi têgeha nû, her wesa mifa wergirtin ji hevrikiya olî ya kevîne di nav bera Kasolîk û Pirutistantan de û ronkirina çareyan bi riya dest nîşan kirina zemînekê ji bo cuda kirina olî ji dewletê

û pêkanîna serxwebûna rast ya biyavê siyasî ji biyavê olî û desthelatderiya wê. Lewra pirosêsa nûkirina siyasî li rojava bi taybetmendiya hevrikiyê di navbera siyasetê û olî de û di nav bera mîrî û papay de di pêvajoya dîrokî de di hate pêş. Her wesa daxwazkirin bi rengekî aşkere bo pêtîviya azadkirina biyavê siyasî ku biyavekê giştî ye bo hemî tiwêjên civakî digel cudahiya taybetmendiyan neteweyî û Olî ji biyavê olî ku biyavekê candarî û Olî yê taybet bi tiwêjên cuda yên civakî ve ye. Her wesa ev hevrikîye bi saxiletka dî jî diyare ew jî pirosêsa veguhastina wî ji sîstemê hizirî yê tiyorî (Aydolocî) bo sîstemê hizirî yê dî ku girêdayî ye bi babetiya zanistî û paşî pena birin berev pîverên kiriyara desthelatderiyê li ser şiyane kiriyarî û destkeftên kartêker. Ne ku li ser jêyatiya Aydiyolocî ol li rojava nimûne ye li vêrê. her wesa em karin palderekê dî yê rast di pişt nûkirinê de bibînin ew jî pirosêsa hilkêşana pîrûziyê ji biyavê siyasî û ewên karî tê de dikin. Ev pirosêse ku armanc jê ewe rê li siyasetvanî digiê xwe bi olî yan her tiyoreke hizirî - Lahûtî yan Aydiyolocî bi parêzê ûwî danê li ber rexnê yan dan û standinê yan berpirsiyar kirinê bi piştevaniya desthelatdariya ku bi karanîna wê di hête kotirol kirin xwe ji her kiryareka zêrevaniyê yan berpirsiyar kirinê dûr dêxê. Vêce pirosêsa cudakirina biyavê siyasî ji biyavê olî çarek bû rojava gihiştîyê û bi karanî ji bo avakirinê û her wesa kiriyarên dezgeh kirinê yên xweser di nav de yên (yasadan - raperandin - dadwerî - yasayî- ragehandin) wênene ji wênên bi cihanîne û berhemê vê hevrikiyê bû, dîsan desthelatdariya yek li ser

yeka civakê rojava û guhorîna biyavê siyasî bo teknîkeka kargêrî encamekê dirustê pirosêsa nûkirinê ye ku egerê serrekî yê peydebûna wê bû, belê astenga rasta niha di kevê di riya nûxiwaziya siyasî de û bi egerê berfireh bûna wê ya bi lez û mezin li vî maweyî ji dîrokê her wesa dest pêka wê ji qonaxên pêşiy yên pirosêsa belav kirina wê ji destpêka Kolonyalizmê û heta şandinên rewşenbîrî û zanistî heya di gihê dezgehên nû yên ragehandinê, ev hemû prosêsa bersîng girtinê û hevrikiyê ye digel binyatên civakî û rewşenbîrî û siyasî yên kilasîk ku xwe ne razî di kin ji têgeha rojava û ser bora wê ya nûkirinê û çûna di nav baştirîn dest û darade û digel wan bê xwe milkeçyê wan bikin bi serve serve bi kêmatî, di gel hindê jî ku piraniya welatên ne rojavai yên dîmoqrasiya rojava bo wan hatiye hinartin yan tovê wê hatiye çandin da ku werarê di gel werara civakî bikê li pey seqaiyên xwe yên civakî, van welatan dest pê kiriye û taybetmendiyan xwe yên navxweyî û ne rojavayî û hevbendiyên xwe yên navneteweyî û xweyî û herêmi didanê beramber nûxiwaziya siyasî nemaze ya rojava. Nûxiwaziya siyasî jî dûrbîniya xwe û her wesa şiyana xwe ya zêde û nermatiyeka mezin nîşadaye bo wergirtina wan taybetmendiyan bo nimûne jî em di karin nîşanên vê wergirtinê bibînin bi riya dîtina hevjiyana hey di navbera terz, dap û nerîtan digel dezgehên dîmoqrasî yên siyasî û yasayî li welatên ku em di karin sîstemên wan bi dîmoqrasiya ne rojava nav bikin bi sirûştê wan yên hizrê û cugrafî û neteweyî. Yan jî ewa em dişên nav bikin bi rêkeftina gelên wan civakan li ser pirosêsa lêvekirina biyavê

siyasî ku kiriyarên nûkirina siyasî karin kertên nû yên Dewletê bi xwe ve bigirê ji dezgehan, partiyan, sendîkan û yekîtiyan, li wî demê ku siyaseta kilasîk kertên dewleta kevin û kilasîk weku Hoz, Ol, dap û nerîtan bi xwe vedigirê.

bi hindê biyavê siyasî li dewletê dibê meydana berîkanê di navbera aqildariyeka vekirî ya belavker û werar ker û aqildariyeka parêzer, kilasîk û têkçûyî û du dil, aqildariya yekê gerewê li ser hebûn û nebûna werarî û vêre gehîştina zanistî dikê û xwe bi dîtina xwe ya yekgirtî ve bo dîroka mirovan û werara wî ve girê didê, belê aqildariya diwê gerewê li ser taybetmendiya navxweyî, neteweyî û olî, dikin, her wesa girtina riya pêşveçûna biyê ji destdana taybetmendiya neteweyî û aqildariya yekê piştî xwe bi hêrîşê di armanca xwe de ber bi nehêlan û xweguncandinê û kontrol kirinê germ dikê, belê aqildariya diwê piştî xwe bi bergiriyê ji mana reseniyê û mîratê wê yê helbijartî û nerazîbûna parçeyî germ dikê, û li wî demê nûkirin di şiyarên zarvekirinê digehê li ser berxwedanê û ber bi xiwandina wê di çê bi awayek pratîk di bizava xwede ji bo parçekirina wê û bo hejandina wî dizanin û bizavê dikin ji bo xwe guncanê digel lê belê li dûv mercên xwe.

Weku dawiyê :

Ji ewa me li serî gotî em di karin bigehine wê encamê ku her nêrîneka aqildarî û lûjîk bo cîhanê eve ku yek digehê baweriyekê ku kes li ber pêşvebirina zanist, teknolociya rojava û pêşveçûna wê rawestê.

Lewra em ne mayne bi hindê razî bin ku bi xişimî û sawêlkatiya siyasî bihêne pesin kirin, her wesa daxwaza bergiriyê bikin ji dirêje dana rojava bo cîhanê û deverê bi taybet her wekî milletên deverê ewên em pişikdariyê digel wan de dikin bi têkeliyeka hizrî û rewşenbîrî û olî û daxwaza hindê dikin. Nîşana vê jî ew diruşmên gelek ewên ji bo ber sîngirtina dagîrkirina rewşenbîriya rojava û cîhanîkirinê radiwestê weku wênek ji sîstemên kilasîk li rojhelata navîn ku palpiştiya xwe dikê li ser vegeonkên îhtîkarî .. sozdariyên tiyorên neteweyî û aydiyolocî ku bizavê dikin bo parastina sîstemên wê û cihên wê li desthealtdariyê bi tenê .

Her wesa bo wergirtina têgehên cîhana rojava berçav dikin bê xwendin û şirovekirina zanistî û kiriyarî bo jîwarê û dûvelankiya temam ji (Alienation) a civakî û aborî bi awayekî taybetî, da nekevîne di tepika havîbûnê de destdana kesatiya me ya berçav , bi vê çendê em dişên biwêrin û bêjin serbora me ya dîmokrasi (heker ya dirust bê em bêjinê serbor) ya ber bi hêlên rêbaza zanistî diçê li dûv wê çenda dîmokrasi li cîhana nûxwaziya siyasî ya evro dibêjin ku yek ji amîretên wê ye ya ku aborekê dirust û saxlem bo civakî wekî civakê me yê Kurdistanê bi cih di ênê , û di gel wê çenda dezgehên me yên siyasî ku bi (partî) dihê niwandin ku dîmokrasi li civakên pêşkeftî ji alê aborî û civakî ku cuda ye ji civakên çandinê û tîkel ku berev werareka aborî û civakî diçin her wesa zanîna wê ku dimokrasi pêş di kevin û hemecor dibin li ser binyatê astê civakî yê civak tede û li pey her qonaxeka pêşveçûna wî.